

BESTENİGÂR

DÜYEK

İZZEDDİN HÜMÂYÎ BEY

Aşkı yok tur kim se de tâ
rı fe kud ret le me câl
Gerçi â sık lar o nun hak
Bil di rir dâ im o na bu
kın da et müş çok ma kâl
gör dü gü var lik, ha yâl
çok lik ma kâl, KARAR, MIYÂN
A de me üs
tâ di kül dür vus la ti câ
nân dir aşk

Y. Ömürlü

Cüneyt KOSAL

Aşk Hakkında

Aşkı yoktur kimsede târife kudretle meçâl
Gerçi âşıklar onun hakkında etmiş çok makâl

Âdeme üstâd-ı küldür, vuslat-ı cânândır aşk
Bildirir dâim ona bu gördüğü varlık hayâl

Aşk deyip de geçme o dünyâ vü ukbâ rûhudur
Ondan hep neş'et eder dünyâda cümle kıyl ü kâl

Nûr u nârin menba'ı bir, yâni aşk ammâ sakın
İhtiyârin verme nâra var iken nûr u cemâl

Bak şu müşfik vâlide sevmekte evlâdin heman
Gönlünü vermiş ona, kalbinde ancak o hayâl

Bak şu miskin ihtiyâra dembedem gayrettedir
İddihâr-ı rîzk u mâla ger harâm u ger helâl

İşte bak bir nev-civan yakmış abâyı dilbere
Eylemiş fîkr ü hayâli ânı da âşûfte-hâl

Çalışır hoca kitablar koltuğunda dâimâ
Beyne'l-emsâl kendine desinler hep sâhib-kemâl

Bak şuna dikmiş gözün ikbâl ü câha bekliyor
Gam değil bu yüzde etse varın ırzın pâyimâl

Aşk nârinin daha çok nev'i var böyle âziz
Bir kaçından mümkün etmek sâire bil intikâl

Şâh Edhem tâc ü tahtın aşk için etti fedâ
Verdi boynun aşka Mansûr, olmamıştı hasta-hâl

Vech-i Leylâ vü Yusuf'da her ne gördülerse hem
Oldu Mecnun'la Züleyhâ bî-karâr âşûfte-hâl

Aşk nûrudur bütün uşşâkı ser-gerdân eden
Subha dek âşıkları giryân eden şevk-ı visâl

Âşıka sermâyesi mâşûka cânın vermedir
Vermeyen Ken'ân cânı urmasın aşktan makâl